



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Jany Brothánkové a soudců JUDr. Ing. Viery Horčicové a Mgr. Jana Kašpara v právní věci žalobce: **T.M.H.**, st.přísl. Vietnam, právně zast. JUDr. Jaroslavem Savkem, advokátem se sídlem Teplice, Dlouhá 31/63, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra, Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, se sídlem Nad Štolou 3, 170 34 Praha 7, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 2.6.2009, čj. CPR-7482-1/ČJ-2009-9CPR-C213,

t a k t o :

- I. Žaloba se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í

Žalobou napadeným rozhodnutím Policie ČR, Ředitelství služby cizinecké policie ze dne 2.6.2009, čj. CPR-7482-1/ČJ-2009-9CPR-C213, bylo zamítnuto jako opožděné odvolání žalobce proti rozhodnutí Policie ČR, Oblastního ředitelství služby cizinecké policie Ústí nad Labem, inspektorátu cizinecké policie Ústí nad Labem, ze dne 23.3.2009, čj. CPUL-01704-4/CL-2009-044063-18, kterým žalobci byla zrušena platnost víza k pobytu nad 90 dnů. K 1.1.2011 přešla ze zákonem č. 427/2010 Sb., působnost Policie ČR, Ředitelství služby cizinecké policie, ve věcech povolování pobytu cizinců na Ministerstvo vnitra, Komisi pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců.

V podané žalobě se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného a ve vztahu k opožděnosti odvolání žalobce uvádí: Podle čl. 22 odst. 2,3, a 6 poštovních podmínek České pošty, s.p., vydaných s účinností od 1.4.2007, platí, že výzva má být vložena do domovní schránky adresáta, která je označena jménem a příjmením, nebo označena příjmením adresáta, „nebo do schránky, o které lze předpokládat, že ji zřídil adresát.“. Žalobce v žalobě uvádí, že žádná domovní schránka označená jménem a příjmením, ani příjmením žalobce, ani schránka, o které mohla doručovatelka předpokládat, že ji zřídil adresát, se na adrese – D., R., „nenacházela a nenachází“. Doručovatelka byla povinna vrátit zásilku jako nedoručitelnou, nikoliv jako nevyzvednutou. „Žalobce měl schránku označenou, ale někdo z ostatních

spolubydlících mu ji odstranil, resp. přelepil mu jeho jméno a příjmení, a žalobce tuto závadu po jejím zjištění odstranil. Nebylo tak provedeno doručení ve smyslu ust. § 20 a 23 správního řádu, a tím ani nenastala fikce doručení dle § 24 správního řádu.

Žalovaný ve vyjádření k žalobě uvedl, že žalobce poté, co přicestoval na území ČR se, na základě víza k pobytu nad 90 dnů, přihlásil k pobytu na adrese D., R.. Tuto adresu uvedl i jako místo podnikání, a bydlel zde na základě smlouvy o ubytování ze dne 17.6.2008. Na uvedenou adresu bylo žalobci zasláno rozhodnutí Policie ČR, Oblastního ředitelství služby cizinecké policie Ústí nad Labem, inspektorátu cizinecké policie Ústí nad Labem, ze dne 23.3.2009, čj. CPUL-01704-4/CL-2009-044063-18. Písemnost byla vrácena z důvodu nevyzvednutí v úložní době a nastala fikce doručení podle § 24 odst. 1 správního řádu. Písemnost byla uložena dne 26.3.2009, za den doručení písemnosti je tedy považováno datum 6.4.2009. Vzhledem k tomu, že v zákonné lhůtě nebylo podáno odvolání, nabylo prvostupňové rozhodnutí právní moci dne 22.4.2009. Na základě stanovené lhůty k vycestování uvedené v rozhodnutí ze dne 23.3.2009, byl žalobce vyzván dopisem ze dne 21. 4. 2009, aby se dostavil k udělení výjezdního příkazu; tato písemnost byla zaslána na tutéž adresu a žalobcem-adresátem byla dne 6.4.2009 převzata. Dne 18.5.2009 převzal správní orgán I. stupně odvolání proti rozhodnutí ze dne 23.3.2009 a protože odvolání neobsahovalo skutečnosti, které by bylo lze posoudit jako podnět k přezkumnému řízení, k obnově řízení nebo pro vydání nového rozhodnutí, bylo jako opožděné zamítnuto.

V replice k vyjádření žalovaného žalobce uvedl, že odvolací orgán neprovedl navržený důkaz – ohledání domu, jinak by zjistil, že na schránce není uvedeno jméno ani příjmení žalobce. V příloze žalobce doložil fotografie domovních schránek.

Městský soud v Praze na základě včas podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí žalovaného v mezích žalobních bodů (ust. § 75 odst. 2 věta první s.ř.s.), jakož i řízení, které mu předcházelo a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

O žalobě soud rozhodl, aniž nařizoval jednání, za podmínek vyplývajících z ustanovení § 51 odst. 1 s.ř.s., poté, kdy účastníci řízení s tímto postupem soudu vyslovili souhlas.

Ze správního spisu vyplývají pro rozhodnutí soudu tyto podstatné skutečnosti:

Dle údajů z veřejné části živnostenského rejstříku, zaslané inspektorátu dne 19.2.2009 měl žalobce k datu 19.2.2009 nahlášen pobyt na adrese D., R., na shodné adrese měl nahlášeno i místo podnikání. Podle „Podrobné lustrace osob“ ze dne 23.2.2009, byl žalobce k tomuto datu rovněž hlášen na této adrese. Na obálce se zásilkou rozhodnutí ze dne 23.3.2009 zaslané žalobci na adresu D., R., která byla dne 14.4.2009 vrácena odesílateli jako nevyzvednutá, je uvedeno, že dne 26.3.2009 byla na adrese zanechána výzva a poučení, a od tohoto dne byla připravena k vyzvednutí. Dále obálka obsahuje sdělení, že úložní doba končí dne 10.4.2009. Spis obsahuje také výzvu Služby cizinecké policie ze dne 29.4.2009, která byla zaslána dle přiložené doručky žalobci na stejnou adresu a žalobce si zásilku po jejím uložení na poště dne 4.5.2009 následně dne 6.5.2009 vyzvedl.

V odvolání žalobce uvedl shodné skutečnosti jako v žalobě.

Ve výpisech z živnostenského rejstříku ze dne 24.2.2009 a ze dne 6.5.2009, je uvedena adresa podnikání i adresa pobytu shodně D., R.. Tatáž adresa je uvedena na výpise z obchodního rejstříku ze dne 6.5.2009. Z lustrace osob ke dni 2.6.2009 vyplývá, že adresu pobytu ani podnikání si žalobce nezměnil.

V odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí žalovaný uvedl, že z lustrací z evidence osob vyplynulo, že během pobytu na území ČR, tj. od 10.9.2008 žalobce změnu

adresy nenahlásil a území ČR neopustil. Překážky pro doručení ve smyslu ust. § 24 odst. 2 správního řádu žalobce neuvedl. Žalovaný uvedl, že v spisovém materiálu se nachází doklad – doručenka prokazující, že výzvu ze dne 29.4.2009, zaslano na shodnou adresu, si žalobce 6.5.2009 vyzvedl.

Podle ust. § 92 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), opožděné nebo nepřipustné odvolání odvolací správní orgán zamítne. Jestliže rozhodnutí již nabylo právní moci, následně zkoumá, zda nejsou dány předpoklady pro přezkoumání rozhodnutí v přezkumném řízení, pro obnovu řízení nebo pro vydání nového rozhodnutí. Shledá-li předpoklady pro zahájení přezkumného řízení, pro obnovu řízení nebo pro vydání nového rozhodnutí, posuzuje se opožděné nebo nepřipustné odvolání jako podnět k přezkumnému řízení nebo žádost o obnovu řízení nebo žádost o vydání nového rozhodnutí.

V případě, že soud přezkoumává rozhodnutí správního orgánu, kterým bylo rozhodnuto dle § 92 odst. 1 správního řádu, že odvolání je opožděné, je rámec možností soudního přezkumu rovněž dán ustanovením § 92, nebo-li soud pouze zkoumá, zda-li závěr správního orgánu o opožděném odvolání je skutkově podložený a v souladu se zákonem. Soud není oprávněn přezkoumávat námitky vztahující se k meritu rozhodnutí, proti kterému bylo podané odvolání.

Podle ust. § 83 odst. 1 správního řádu odvolací lhůta činí 15 dnů ode dne oznámení rozhodnutí, pokud zvláštní zákon nestanoví jinak.

Podle ust. § 24 odst. 1 správního řádu, jestliže si adresát uložené písemnosti písemnost ve lhůtě 10 dnů ode dne, kdy byla k vyzvednutí připravena, nevyzvedne, písemnost se považuje za doručenu posledním dnem této lhůty.

Důvodem pro požadavek prominutí zmeškání úkonu dle § 24 odst. 2, žalobce netvrdil. Žalobcem uváděný důvod, že jmenovku mu spolubydlící odstranili, není zákonným důvodem pro posuzování, zda-li tady nejsou podmínky pro prominutí zmeškání úkonu.

Počítání času upravuje ustanovení § 40 správního řádu, které uvádí v odst. 1 pokud je provedení určitého úkonu v řízení vázáno na lhůtu, tak se podle písm.a) nezapočítává do běhu lhůty den, kdy došlo ke skutečnosti určující počátek lhůty; to neplatí, jde-li o lhůtu určenou podle hodin; v pochybnostech se za počátek lhůty považuje den následující po dni, o němž je jisto, že skutečnost rozhodující pro počátek běhu lhůty již nastala. Podle písm. c) téhož ustanovení, případně-li konec lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší příští pracovní den; to neplatí, jde-li o lhůtu určenou podle hodin.

Z dokladů založených v správním spise, a to z doručenky, prokazující uložení výzvy k vyzvednutí zásilky obsahující rozhodnutí ze dne 23.3.2009, a z lustrací v seznamech osob, jakož i výpisů z živnostenského a odchodního rejstříku, má soud za prokázané, že cizinec, který má podle zákona o pobytu cizinců povinnost, pobývá-li na území ČR, nahlásit místo pobytu i každou změnu pobytu, měl udanou adresu pobytu shodnou, na kterou byla doručována předmětná zásilka. Žalovaný i správní orgán I. stupně se ověřováním hlášeného pobytu zabývali, o čemž jsou důkazy, výše vyjmenované, obsahem správního spisu. Žalobce změnu místa pobytu nehlásil, neuvedl ani, že by z území ČR vycestoval, a neuvedl žádný relevantní důvod ve smyslu ust. § 24 odst. 1 správního řádu. Skutečnost uváděná v odvolání a následně v žalobě, že žalobce neměl jménem ani příjmením označenou schránku, není zákonným důvodem pro závěr, že doručovatelka neměla zanechat výzvu k vyzvednutí. Není

opodstatněný závěr, že doručovatelka neměla důvodu se domnívat, že schránku nezřídil žalobce, když na této adrese si žalobce výzvy zanechané vyzvedával, o čemž svědčí i převzetí písemnosti žalobcem dne 6.5.2009. Je věcí žalobce, aby na adrese, kterou uvedl jako místo pobytu měl poštovní schránku, a aby ji měl označenou jménem nebo alespoň příjmením. Soud rovněž nemůže přihlížet k tvrzení, že žalobce sice schránku označenou měl, ale spolubydlící jmenovku strhli či přelepili, které je v rozporu s předchozím tvrzením žalobce, že se na adrese D., R. schránka, o které mohla doručovatelka předpokládat, že ji zřídil adresát, „nenacházela a nenachází“. A jestliže měl žalobce, jak tvrdí schránku před datem 26.3.2006 označenou, doručovatelka mohla důvodně předpokládat, že stejná schránka, do které doručovala poštu žalobci, nadále patří žalobci, či-li neměla důvod pochybovat, že ji zřídil žalobce.

Soud neshledal žalobcem obecně vytýkané porušení § 20, 23 a 24 správního řádu, nadto žalobce neuvedl, jakým jednáním žalovaného měla být tato ustanovení porušena.

Podle ust. § 23 odst. 4 správního řádu, nebyl-li adresát v místě doručování zastižen, písemnost se dle § 23 odst. 3 správního řádu uloží v provozovně provozovatele poštovních služeb, současně se adresát výzve vložím oznámení o neúspěšném doručení písemnosti do domovní schránky nebo na jiné vhodné místo, aby si uloženou písemnost ve lhůtě 15 dnů vyzvedl; současně se mu sdělí, kde, odkdy a v kterou denní dobu si lze písemnost vyzvednout. Po uplynutí 15 dnů se písemnost vrátí správnímu orgánu, který ji vyhotovil. Zároveň s oznámením se adresát písemně poučí o právních důsledcích, které by jeho případné jednání podle § 24 odst. 1, 3 a 4 vyvolalo. Toto poučení musí obsahovat i označení správního orgánu, který písemnost odesílá, a jeho adresu. Poštovní doručovatelka na adrese, kterou jako místo pobytu uvedl žalobce, uložila dne 26.3.2009 výzvu dle § 23 odst. 4 správního řádu. Zásilka byla vrácena, jako nevyzvednuta 14.4.2009 odesílateli. Desátého dne od uložení nastala dle § 24 odst. 1 správního řádu fikce doručení, a to k 6.4.2009. V zákonné lhůtě žalobce odvolání nepodal, proto rozhodnutí ze dne 23.3.2009 nabylo právní moci dne 22.4.2009. Závěr žalovaného, že odvolání proti rozhodnutí Policie ČR, Oblastního ředitelství služby cizinecké policie Ústí nad Labem, inspektorátu cizinecké policie Ústí nad Labem, ze dne 23.3.2009, čj. CPUL-01704-4/CL-2009-044063-18, je opožděné, je v souladu s výše uvedenými ustanoveními zákona.

Vzhledem k uvedenému se soud nemohl ztotožnit s námitkami uplatněnými v žalobě a nemohl než konstatovat, že žalovaný vydal rozhodnutí v souladu se zákonem a protože soud neshledal ani takové vady řízení, které by mohly mít z procesního hlediska vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí, žalobu podle ust. § 78 odst. 7 zák.č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, v platném znění (dále jen „s.ř.s.“), jako nedůvodnou zamítl.

Výrok o nákladech řízení má oporu v ustanovení § 60 odst.1 s.ř.s., neboť žalobce neměl ve věci úspěch, nemá proto právo na náhradu nákladů s tímto řízením spojených a žalovanému žádné náklady v řízení nevznikly.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost za podmínek uvedených v ustanovení § 102 a násl. s.ř.s., a to ve lhůtě dvou týdnů po doručení tohoto usnesení. Kasační stížnost se podává u Městského soudu v Praze, rozhodovat o ní přísluší Nejvyššímu správnímu soudu. Stěžovatel musí být zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie (§ 105 odst. 2 s.ř.s.).

V Praze dne 31.3.2011

Mgr. Jana Brothánková v.r.
předsedkyně senátu